

principielle Grundlag derfor, maa føre til et modsat Resultat af det, han kom til, maa føre til, at det maa findes rigtigt i dette Tilfælde at give Pension, og det en Pension, der omtrent er af den Størrelse, her er foreslaaet. Det, der er Tale om i dette Tilfælde, er at give Enken efter en Mand, der har virket meget i Statens Tjeneste, Pension. Jeg antager, at jeg maa være berettiget til at udtrykke mig saaledes, at det maa siges at være mere tilfældigt, at denne Mand, der i en lang Karrække har været virksom i Statens Tjeneste, ikke har været pensionsberettiget. Han har udført et betydeligt Arbejde netop i Statens Tjeneste, som naturlig burde have været forbundet med kongelig Udnævnelse paa en saadan Maade, at han havde været pensionsberettiget, og naar det maa antages, eller rettere, da der vel ikke kan være nogen Tvivl om, at dette Arbejde er udført aldeles tilfredsstillende, forekommer det mig fuldt korrekt af den høitærede Minister, at han har stillet sig paa det Standpunkt at søge at stille den Afsødes Enke paa en lignende Maade, som hun vilde have været stillet, hvis ikke disse, om jeg saa maa sige, rent tilfældige Omstændigheder for den Afsødes Bedkommende havde bevirket, at han ikke havde en saadan kongelig Udnævnelse, som kunde give ham Pensionsberettigelse. Det forekommer mig saameget mere korrekt i dette Tilfælde, som der ikke alene er Tale om en gennem en lang Karrække fortsat, paastjønnelseværdig Virksomhed i Statens Tjeneste, men ogsaa Tale om en literær Virksomhed eller en Virksomhed, om jeg maa udtrykke mig saa, paa Kunstens Omraade, saameget mere som Rigsdagen selv har fundet sig foranlediget til, saavidt jeg husker, at tage Initiativet til den ikke ringe Hædersgave, der er ydet ham i de senere Aar. Vi have et meget beskægtet Tilfælde, der foresaldt for nogle Aar siden, og hvor jeg ogsaa tror, at det var Rigsdagen eller Folkethinget, der tog Initiativet, nemlig med Hensyn til afsøde Chr. Winthers Enke. Hvis jeg ikke tager feil, var der af den daærende Kultusminister, den nuværende høitærede Ministers Forgænger, forelagt et Lovforslag om Pension til afsøde Paludan-Müllers Enke. Jeg tror, at det netop var dette Thing, der tog Initiativet til at stille Christian Winthers Enke op i Lovforslaget og skaffe hende en lignende Pension som den, der var foreslaaet for Paludan-Müllers Enke. Jeg tror ikke, jeg tager feil heri, og det forekommer mig, at man i det Wesentlige kan sige det Samme med Hensyn til denne Enke, som dengang blev sagt om Christian Winthers Enke, og dengang blev sagt netop i dette Thing som Grund til at sætte hende med ind paa det forelagte Lovforslag, saa at jeg maa tilstaa, at netop det principielle Standpunkt, som jeg mener, man maa indtage i denne Sag, maa føre til, at man yder denne Enke en Understøttelse, saaledes som foreslaaet af den høitærede Minister.

Jørgensen: Ja, jeg ønskede at gjøre et Par Bemærkninger i Anledning af det forelagte Lovforslag, idet jeg navnlig vil udtale det Naab, at det Synspunkt, som det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 4de Valgkreds (H. Nielsen) stillede sig paa, ikke i denne Sag maa blive Folkethingets. Det forekommer mig ikke, at det vilde være rigtigt, at Folkethinget antog det Synspunkt, som det ærede Medlem har gjort gjældende, eller betragtede Sagen fra Synspunktet af, hvad der absolut, ubetinget behøves for den vedkommende Enke i de saa Leveaar, hun har tilbage — jeg tror, hun er 77 Aar — til at slide Livet hen med, det vil sige til at faae, hvad hun nødvendigvis behøver til Husleie, Føde og Klæder. Jeg tror ikke, at dette fornøstigt vilde være berettiget efter det Standpunkt, man her flere Gange har vedkjendt sig og hævdet stærkt. Det, der strax falder i Øinene, og som jeg forøvrigt tror allerede er nævnt, er, at Professor Berggreen var optagen paa Finantsloven under Kontoen „Livsvarige Hædersgaver“ med 2,000 Kr. Der er kun 5 paa denne Konto, og af dem var Professor Berggreen den ene. Folkethinget har altsaa ved sin Afstemning anerkjendt hans Betydning for den musikalske Udvikling heri Landet, hans Betydning som Kunstner, idet det har givet ham ikke blot en Understøttelse som til de ikke saa, der staa paa Kontoen „Understøttelse“, men en livsvarig Hædersgave. Man har derved, antager jeg, underkrevet det Wesentlige af, hvad Ministeren har ansøgt i Motiverne til dette Lovforslag, at den Afsøde har utvilsomme Fortjenester som Kunstner og af den musikalske Udvikling, jeg kan gjerne sige i folkelig Retning. Det er altsaa Spørgsmaalet, og det forekommer mig maa være Synspunktet, om man ikke, naar man staaar overfor en fortjent Kunstner, der har været opført paa Finantsloven under Kontoen „Livsvarige Hædersgaver“, bør give hans bedagede Enke en passende Pension af Statskassen, selv om den ikke juridisk maatte tilkomme hende. — Det forekommer mig, at det ærede Medlem var ikke heldig med Hensyn til det Standpunkt, hvorpaa han stillede sig specielt overfor denne Understøttelse. Jeg skal ikke forbyde mig i Sagen, som forekommer mig at tale tilstrækkelig for sig selv. Jeg antager, at det høie Thing, der dog i den Slags Sager, specielt i de senere Aar, pleier at hævde, at hvad der virkelig har videnskabelig og kunstnerisk Betydning, skal stilles paa passende Maade, her vil gaa i det samme Spor og finde det passende at stemme for den foreslaaede Understøttelse. Om det end ikke vil ske enstemmig, haaber jeg dog, at denne Lov, der har ganske samme Karakter som andre saadanne Love, maa kunne komme igennem Folkethinget.

Leth: Det kan godt være, at det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 4de